

[Hendriksen.]

Retfærdighed paa det valutariske Omraade fremover, og det er hævet over enhver Tvivl, at denne Ordning vil gavne Landbruget ganske anderledes effektivt end en Kronesækning til 22,40 for et Pund. Det er mig derfor ufatteligt, at man ikke fra alle Sider inden for den danske Rigsdag har kunnet slutte sig til de Principper, der er nedfældet i det foreliggende Lovforlag.

Jeg skal være den første til at erkende, at det er saare langt fra, at Vanskelighederne for Landbruget er overvundet ved Gennemførelsen af disse Foranstaltninger. De er kun af midlertidig Karakter og griber stort set udelukkende ind paa det valutariske Omraade.

Heller ikke Nedsættelsen af Fragten for Foderkorn med 2 Kr. pr. 100 kg kan siges paa nogen Maade at sanere Landbrugets Forhold, men det giver sig heller ikke ud herfor. Det er imidlertid klart, at denne Foranstaltning betyder en Lettelse for de Landbrug, der har Anvendelse for Foderkorn, og som i Øjeblikket maa betale dette med overordentlig høje Priser, navnlig grundet paa Fragtstigningen. Vi havde gerne set, at denne Ordning ogsaa havde budt paa Fragtlettelse for Oliekager, men vi er blevet staaende ved en Ordning, der i det store og hele kun tager Hensyn til det valutariske Spørgsmaal, og det staar mit Parti klart, at det er nødvendigt at finde andre effektive Former at klare Vanskelighederne for Landbruget paa. Mit Parti har bl. a. peget paa Ejendomsskatternes Nedsættelse, men man har fra anden Side ment, at dette Spørgsmaal ikke direkte havde Relation til det valutariske Spørgsmaal, som Forslaget jo navnlig tager Sigte paa at afgøre. Men nu, atter rejst, lader Spørgsmaalet om Ejendomsskatternes Nedsættelse sig ikke skubbe til Side. Det er nødvendigt at faa den Uretfærdighed, der paa dette Omraade er begaaet over for Landbruget, rettet, og jeg vil meget henstille til den høje Regering og til den højtærede Landbrugsminister, at der drages Om-sorg for, at dette Spørgsmaal meget snart tages op til Overvejelse, og helst til en Overvejelse, der hurtigt kan omsættes til positive Forslag.

Man har kritiseret — det gjorde ogsaa Venstres ærede Ordfører, til hvis Bemærkninger jeg om et Øjeblik skal vende tilbage —, at mit Parti har truffet Overenskomst paa dette særlige valutariske Omraade med Regeringspartierne, men jeg skal i Anledning af denne Kritik fremhæve, at mit Parti meget gerne havde set, at ikke

alene det andet store Oppositionsparti, Venstre, men samtlige Partier paa Rigsdagen havde givet vore Tanker Tilslutning. Forholdet er beklageligvis det, at Venstre ikke har ment det muligt at klare de valutariske Vanskeligheder for Landbruget paa anden Maade end ved at fastsætte en Sterlingkurs af 22,40 eller vist helst 22,50. Denne Vej har vi anset for at være ufarbar, og da begge Regeringspartierne er af den samme Anskuelse og ligesom vi har hævdet, at det er nødvendigt at fastholde Kronens Købeevne, kan det vel næppe være uforstaaeligt, at de 3 Partier, der har haft det samme Syn paa Valutaspørgsmaalet, og som alle har ønsket at fastholde Kronens Købeevne, har fundet hverandre paa dette Omraade. I denne Belysning maa den Overenskomst, der er truffet mellem mit Parti og Regeringspartierne, ses. Vi har ønsket at fastholde Kronens Købeevne, samtidig med at vi yder Landbruget fuld Erstatning for det Valutatab, som Sterlingfaldet vil medføre for Landbruget i Tiden fremover.

Jeg skal nu med et Par Ord vende mig til Venstres Ordfører, Landbrugsraadets Præsident, det ærede 3die Medlem for 6te Kreds. Det ærede Medlem har givet en historisk Redegørelse, som jeg skal lade ligge, fordi jeg ikke vil være i Stand til at kontrollere den, navnlig ikke hvad Forhistorien angaar. Det maa overlades til den højtærede Landbrugsminister at fremsætte en saadan Imødegaelse, hvis den højtærede Landbrugsminister maatte ønske det. Men det ærede 3die Medlem for 6te Kreds fremsatte en ganske bemærkelsesværdig Udtalelse, som jeg ikke mener bør staa uimodsgt. Det ærede Medlem sagde, at det ikke kunde nytte, at man vilde forlange af England, at det skulde betale mere for de danske Produkter, fordi vi havde sat Sterling ned. Det forstaar jeg udmærket godt. Jeg er ganske klar over, at det ikke vilde kunne nytte at kræve en højere Pris for vore Produkter af England paa et saadant Grundlag. Men det er jo heller ikke Grundlaget for Kravet. Grundlaget for det danske Krav om Prisforhøjelse er og maa være Produktionsudgifternes stærke Stigning.

Det ærede Medlem fremsatte en Række Tal, der skulde belyse Tabet for det danske Landbrug. Jeg kan ikke sige meget om disse Tal; jeg kender ikke Beregningsgrundlaget og er følgelig ganske ude af Stand til at kontrollere Tallenes Rigtighed; men saa meget kan jeg dog udtale, at selv om man lægger disse Tal til Grund, erkender det